

Bezoeken aan schoolprojecten van de Stichting Vrienden van Kleutercentra in Brazilië

Amba Boone, november 2009

Crêche Comunitaria

In de eerste week van onze vakantie bezochten we de crêche Comunitaria naast het Benedictijnen klooster. Madre Vera vertelde ons al snel dat sinds augustus de subsidie gestopt was die ze altijd van de overheid ontvingen. Zonder deze steun is het onmogelijk in deze vorm te blijven bestaan. Ze hopen nog dat de overheid tot inkeer komt. De crêche met 200 kinderen ligt in de zeer arme wijk Coutos. Het zou zeer jammer zijn om dit prachtige werk te moeten stoppen. Vera zou voor hulp bij ons aankloppen.

Het weeshuis in Lauro de Freitas

Moeder Marina was zeer blij met de R\$ 650.- van onze stichting. Van de daar ongeveer 50 wonende kinderen zitten er een aantal op school in de buurt en de kleintjes en geestelijk gehandicapten (wel zo'n 10) kregen les van een juf in een klaslokaaltje op het terrein. Ook de wat zwaardere gevallen kunnen toch al hun naam schrijven. Vol trots lieten zij hun schriften zien. Het geheel zag er opgeruimd uit.

Crêche Fraternidade

Adilson kwam ons halen. Celia zat op het kantoortje. De school was rustig bezig. Groep 4 zat te kleuren. Bij de juf stond een bakje stompjes kleurtjes. Daar komt een kind een kleurtje pakken en legt het gebruikte weer terug. Groep 5 gaf uitleg bij nagetekende schilderijen die in het bovenzaaltje hingen. Er was die dag ouderavond. Groep 6 had taalles. Om de beurt een kort woord schrijven op het bord en dan moest de klas het opdreunen. Dat ging uitstekend. Adalberto kwam na zijn doktersbezoek even langs. Vermagerd, zag er ziek uit. Operatie was een week geleden. Toen ik hem een week later belde ging het stukken beter en hij dacht volgend jaar z'n werk te kunnen hervatten. Ja we weten het, deze crêche heeft ook het subsidieprobleem. Ook deze prachtige school in een bitter-armoedige wijk. Vuil op straat, èèn grote troep. Het is te hopen dat de prefeitura nog op andere gedachten te brengen is.

Crêche Santa Cruz

De laatste dagen toch nog naar Ribeira. Met de bus vond ik een beetje link. Taxi te duur, maar ik kreeg een lift. Maandag om 4.10 een beetje laat maar een juf en de kokkin waren er nog. De crêche zag er redelijk schoon uit. De kokkin Jara flapte er van alles uit. Sinds augustus geen loon ontvangen. Ook de juffen niet. Gildete zagen ze nooit. Cezar kwam wel af en toe. De juf liet de werkjes zien van de kinderen. Netjes op stapel in zelf geplakte enveloppen om tegen Kerst mee naar huis te nemen.. Ook hier gesmeek om hulp. Of we ze toch niet in de steek willen laten.

November 2009